

כולל
תיקון
הכללי

חיים טובים

הצדיק מיכנאל זיני"א

breslevcity.co.il

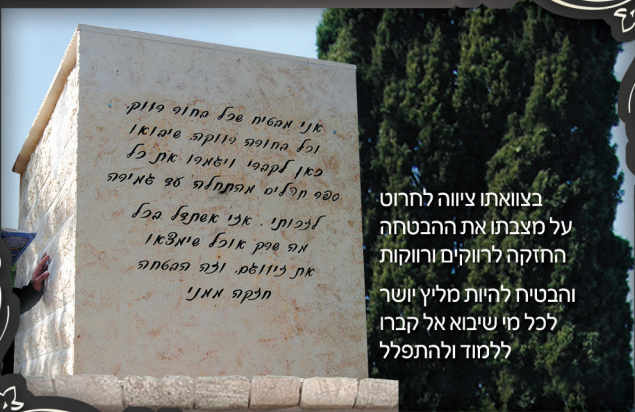

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויצאו מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה לרווקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

אני אהיה שכל חורף כוונ
וכל חורף כוונקה שיבואו
כאן לקברי ויאמרו את כל
ספר תפילות מהתורה עד אנוסה
לצדקותי . אני אקבל בכל
מה שיק אובל שיאצאו
את גיוולסם ובה הפסחה
חלקה אמי

קונטרס

חיים טובים

יגלה איך יכולים להיות חיים טובים בזה העולם
העובר, ויחזק ויאמץ את כל אלו שנפלו בפגעי
ובמקרי הזמן, שלא יתיאשו בשום פנים ואפן,
ויזריק להם דרך ישרה איך להגיע לכל זה.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: 04-6656666

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"

לתרומה באפליקציית "ביט"
סרוק ברקוד

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה
ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קוֹנְטֵרס

חַיִּים טוֹבִים

.א.

על-ידי אמונה זוכים לחיים טובים

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַחֲדִיר בְּנוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט. וְכִּי אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שיחות-הַר"ן, סימן לה), שֶׁקֶדֶם הַתְּגַלּוֹת מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּעוֹלָם, יִהְיוּ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד. וְעַקֵּר הַנְּסִיּוֹן יִהְיֶה נֶגֶד הָאֱמוּנָה, יִתְגַּבְּרוּ הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, שֶׁיִּהְיֶה הַתְּפַשְׁטוֹת הַשֶּׁקֶר, וְהִרְעַ יִתְגַּבֵּר מְאֹד. עֲנֵה וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: אִף שֶׁפָּרְסַמְתִּי אֶת זֶה, שֶׁיִּהְיֶה נְסִיּוֹן קָשֶׁה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהָאֲנָשִׁים שְׁלִי יִהְיוּ חֲזָקִים בְּאֱמוּנָה, אַבְּל אֲנִי מִבְּקִשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּגְּלוּ אֶת זֹאת וּתְפָרְסְמוּ אֶת זֹאת לְכָל, שֶׁזֶה יִהְיֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי גָדוֹל — לְהִתְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה

פשוטה בו יתברך. ולכן, בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, אשר על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך, זוכים ל"חיים טובים". למה אנו רואים, שעוברים על בני-אדם כל-כף הרבה צרות ויסורים ודכאונות? כי ברגע שאדם מסיח דעת ממנו יתברך, אז סובל סבל מר מאד; כי המאמין האמתי, שיודע שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, אזי נמתקים ממנו כל הדינים. ומה הם דינים? כשנעלים ונסתר ממנו אמתת מציאותו יתברך, זה נקרא דינים, ואז אדם רוא יראות של הכל מכל בריה, כי מי שאין לו אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, יש לו פחדים מה יהיה אתו, איך יהיה אתו. לדאת, בני ובנותי היקרים! באו ונתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, אם אנו רוצים לזכות ל"חיים טובים", עלינו להתחזק באמונה ברורה בלי שום חכמות, להרגיל את הפה לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא. והנה בשביל הבחירה והנסיון נתן הקדוש-ברוך-הוא כח לקלפות ולסטרא אחרא, שיעלימו ויסתירו את האמונה הקדושה. ומאז שיצאו ישראל ממצרים, כתוב (שמות יב, לח): "וגם ערב-רב עלה אתם", התערבו בין נשמות ישראל ערב-רב, כל מיני גרועים שבאמות, ומהם אנו סובלים את הסבל הזה, עד כדי כף, שכתוב בזהר, שאות העגל לא עשו ישראל

אֵלָא הָעֶרְב־רַב, וְהָעֶרְב־רַב הִלְלוּ מִתְגַּלְגְּלִים מִשָּׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, מֵאֵז שֶׁקִּבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, וּמִקְבָּלִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שֵׁם חֹדֶשׁ, וְכָל עֲבוֹדַתָּם — לְבֹלֵל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין הַגּוֹיִים — הִיָּה לֹא תִהְיֶה. וּבִאֲמַת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת פטו:): לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ הַר סִינַי? שֶׁמֶשֶׁם יִרְדֶּה שְׁנֵאָה לְעוֹלָם; אֲמוֹת הָעוֹלָם אֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת עִם יִשְׂרָאֵל, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הוּא עִם יַחֲדָי, הַמֵּאֲמִין בְּאֵל עוֹלָם, אֶל יַחֲדָי וּמִיַּחַד, וּמוֹכֵנִים לְמִסַּר נַפְשָׁם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם תּוֹרָה, שְׂדִיקָא עַל יְדֵי חַיִּים "חַיִּים טוֹבִים", וּמִי שֶׁמִּתְנַהֵג עַל-פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה וּמִקְיָם אֶת הַמִּצְוֹת, אֵילּוּ "חַיִּים טוֹבִים" יֵשׁ לוֹ?! וְהַגּוֹיִים מִסְתַּכְּלִים עַל זֶה, וּמְרַגְּיִשִׁים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עִם מִיַּחַד, עִם הַנִּבְחָר, וּמִקְנָאִים בָּהֶם וְאֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּלָם. וּמָה שֶׁהַגּוֹיִים אֵינָם מְצַלִּיחִים לַעֲשׂוֹת, עוֹלָה בְיַדִּי הָעֶרְב־רַב, לְדַכָּא אֶת קוֹל הָאֲמוּנָה, לְדַכָּא אֶת קוֹל הַתּוֹרָה, אֶת קוֹל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל לֹא יַעֲלֶה בְיָדָם, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל מֵאֵז קִבְּלַתֶּם אֶת הַתּוֹרָה קִבְּלוּ עַל עֲצָמָם בְּרִית עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעִם הַתּוֹרָה, שֶׁלְעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ לְהַפְרִיד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יוּכְלוּ לְהַפְרִיד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁעֲלֶיהָ מְסַרְנוּ נַפְשֵׁנוּ מִשָּׁךְ כָּל שְׁנוֹת גְּלוּתֵנוּ, אֲשֶׁר עָבַר עַל עִם יִשְׂרָאֵל מָה שֶׁעָבַר כָּל-כָּפֹךְ הַרְבֵּה צְרוּת יְסוּרִים, הַרְיָגוֹת, שְׂמָדוֹת, מִיתוֹת

משנות, מיתות אכזריות מהנוצרים, ימח שָׁמַם, ואין חתיכת אדמה בכל אירופה, שלא תהיה רוויה עם דם ישראל, כי הרוצחים הצמאים לדם יהודי, שחטו וצלבו אנשים, נשים וטף חפים מפשע על לא דבר. עם כל זאת עם ישראל חי וקיים ופורח, ומתרבים בתי־כנסיות ובתי מדרשות, המקנאות, התלמודי־תורה ובתי הספר, הישיבות והכוללים, בן ירבו, וזו התשובה הנצחית לעם הנצח — להרבות חיים בתורה. לזאת, בני ובנותי היקרים! אם רצונכם לחיות "חיים טובים", הרגילו את עצמכם רק להתחזק באמונה, ותדעו לכם, שכל מה שקורה עתה זה נסיון אחד גדול, שמנסים אותנו לראות אל מי נפנה בעת צרה, אם נתפחד מכל פרח הפפחיד אותנו, או נהיה חזקים באמונה, שהוא יתברך נמצא ואין בלעדיו נמצא; כי באמת מי שיש לו דעת ושכל, זוכה לישוב הדעת אמתי, כבר מתבונן שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, הקדוש־ברוך־הוא נמצא פה אתנו, עמנו ואצלנו, כמאמרם ו"ל (חלין ע:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם־בן מכריזין עליו מלמעלה; אדם אינו מקבל מפה באצבעו הקטנה בלי שיכריזו על כך בשמים. וכן אומרים (ברכות נח.): אפלו ריש גרגיתא מן שמאי מנו ליה; אפלו הממנה על הבויבים, שזו משרה פחותה מאד, גם הוא ממנה ממנו יתברך. וכל אשר קורה בזה העולם, זה רק מהקדוש־

ברוך-הוא. ואומרים חכמינו הקדושים (יומא לח.): אין
 אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת
 במלכות חברתה אפלו כמלא נימא; מה הפח של
 הסטרא אחרא והקלפות והערב-רב? להכניס בבני-אדם
 לירא ולפחד מהם, וברגע שאדם מפחד, אזי נותן להם
 כח להתגבר עליו; כי מי שיש לו אמונה חזקה
 בהקדוש-ברוך-הוא, אינו מפחד משום דבר. לכן אומר
 רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד, סימן טו): על-ידי בטחון לא
 יהיה לך פחד; וזה מה שאומר הנביא (ישעיה יב, ב):
 "אבטח ולא אפחד", עלינו לבטח רק בהקדוש-ברוך-
 הוא, ודיקא על-ידי-זה? תבטלו מאתנו הפחדים. ואמר
 הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: סגלה לרשעים — לא
 לפחד מהם. אנו נמצאים עתה במצב כזה, שרוצים
 להעלים ולהסתיר ולכסות את האמונה מעם ישראל.
 לזאת, עלינו להגביר את חיי התורה, לקרב נשמות
 ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא. כל הענין שלנו רק
 לגלות אמתת מציאותו יתברך, איך שהקדוש-ברוך-
 הוא מנהיג את עולמו, ודיקא על-ידי-זה כשאדם מכניס
 את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה
 נתבטלות הקלפות והסטרא אחרא, ואינו מפחד משום
 דבר בעולם.

ב.

מי שדן תמיד את זולתו לכף זכות, חי חיים טובים

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, אשר בזה שאנו מתחזקים באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה אנו מתחילים להסתכל על הזולת בעינים אחרות לגמרי; כי ממה בא, שאדם מתקוטט עם זולתו, או מאים עליו? מחמת שאין לו אמונה בו יתברך, אזי חושב, מי יודע מה הוא, שיכול לצאת באלימות נגד הזולת. אבל כשיש לאדם אמונה פשוטה בו יתברך, הוא אוהב את כל יהודי, דן את כל אחד לכף זכות, ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מו"ק, ח"א, סימן רפב), שצריכים לדון לכף זכות את כל אחד, אפלו רשע גמור, שזה מה שאמר דוד המלך (תהלים לו): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו"; הינו שהפסוק מזהיר את כל אחד ואחד מאתנו לחפש ולבקש ולמצא נקדה טובה אפלו אצל הרשע מרשע, ששם אינו רשע, ולמצא אצלו עוד מעט טוב, ועל-ידי-זה 'ואין רשע', כבר איננו רשע, 'והתבוננת על מקומו ואיננו' — כבר אינו באותו מקום, באותה דרגה, פי שב בתשובה. לזאת, בני ובנותי היקרים! עלינו לצאת עתה בפומבי, לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא לכל העולם פלו בכלל ולכל עם ישראל בפרט, ולהכניס התעוררות לתשובה

לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁכַלְנוּ נַחֲזֹר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי לְהִיכֵן יֵשׁ לָנוּ לַחֲזֹר אִם לֹא לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? ! הֲלֹא סוּף כָּל סוּף אָדָם צָרִיךְ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, אֵל תַּחֲיוּ בְּאִשְׁלֵיּוֹת שְׁחִיִּים לְנֹצֵחַ, דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר (תהלים ז): "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בֵּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם בַּגְּבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה"; וְאַחֲרֵי-כֵן יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲנִי עָלִינוּ לְרֵאוֹת עִם מֵה יֵשׁ לָנוּ לְצֵאת! עָלִינוּ לְהִכִּין צְדָה לְדַרְךְ, וּמַהִּי? מַצְוֹתַי וַתְּבַרְךְ, שְׁנַקְיָמָם בְּשִׁלְמוֹת. וְעָלִינוּ לְזִכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁגַם הֵם יַחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וַיִּקְיָמוּ אֶת הַמַּצְוֹת, וּכְכֹל שְׁנַגְלָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּנְזָכָה יוֹתֵר אֶת עִם יִשְׂרָאֵל בְּמַצְוֹת, תִּרְאוּ אֶת אֲשֶׁר יִקְרָה — עִם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ שְׁמֵן זַיִת זָךְ, וַיַּעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה, וַיִּתְגַּלֶּה מִי בְּאַמַּת יְהוּדִי? מִי שְׁמוֹשֶׁךְ עֲצָמוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! מִי שְׁאוּהֵב אֶת הַזּוּלָּת! מִי שֶׁדָּן אֶת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת! וְאֵלוֹ הָעַרְב־רַב שֶׁרַק רוּצִים לְרֵאוֹת בְּרַע שֶׁל יִשְׂרָאֵל, בְּכַשְׁלוֹן יִשְׂרָאֵל, יִרְדּוּ וַיִּפְּלוּ מִטָּה מִטָּה מִטָּה. לְזֵאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! בָּאוּ נְדוּן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת! הִבֵּה נַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! בָּאוּ וַיִּנְזָכָה אֶת עִם יִשְׂרָאֵל בְּמַצְוֹת; כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישְׂאָר מֵאַתָּנוּ. כְּמֵאַמְרָם ו'ל (סוּטָה ג): כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֶת לְפָנָיו בְּעוֹלָם הַבָּא; מֵה הוֹלֵךְ לְפָנָי הָאָדָם? רַק הַמַּצְוֹת שֶׁזָּכָה לְקַיֵּם. כְּשִׁיְהוּדִי

חיים טובים

יש לו על דלת ביתו מזוזה, בזה הוא מגלה, שבבית
הזה נמצא האין סוף ברוך הוא וברוך שמו, איזו סגלה
זו? ! אומרים חכמינו הקדושים (עבודה זרה יא.): מנהגו
של עולם, מלך בשר ודם יושב מבפנים, ועבדיו
משמרים אותו מבחוץ, ואלו הקדוש-ברוך-הוא עבדיו
מבפנים והוא משמרן מבחוץ; מלך בשר ודם יושב
בתוך ארמונו, והעבד השומר עומד בשער, לא-כן עם
ישראל יושבים בפנים, ומלך מלכי המלכים הקדוש-
ברוך-הוא עומד בפתח ושומר דלתות ישראל. שזה מה
שכתוב שם ש'ד"י על המזוזה — שומר דלתות
ישראל; הקדוש-ברוך-הוא שומר על עם ישראל. לכן
עלינו לראות, שבכל בית ובית תהא מזוזה כשרה.
ואומרים חכמינו הקדושים (שבת כג.): הזהיר במזוזה
זוכה לדירה נאה; מי מאתנו אינו משתוקק שתהיה לו
דירה משלו? ! ועושים כל מיני פעולות, שתהיה לנו
דירה. והנה נותנים לנו חכמינו הקדושים עצה טובה,
שנזכה לדירה נאה — אם נהיה נזהרים במצות מזוזה.
חס ושלום, כשקורית איזו צרה, בר מינן, הרי זה מחמת
שהמזוזה אינה כשרה. כמאמרם ז"ל (שבת לב.): בעון
מזוזה — בנים מתים, דכתיב: "וכתבתם על מזוזות
ביתך", וכתוב בתריה: "למען ירבו ימכם וימי בניכם";
למדים מכאן, אם אדם בודק תמיד את מזוזות ביתו,
אם פשרות הנה, אזי יש לו אריכות ימים ולבניו אחריו.

לזאת, בני ובנותי היקרים! הבה נזכה את נשמות ישראל עם מצות מזוזה. וכן נזכה את עם ישראל עם מצות תפלין, איזה נחת-רוח גורמים להקדוש-ברוך-הוא, כשיהודי הולך עם תפלין בריש-גלי ואיננו מתבייש! אדרבה, מה יש לנו להתבייש, עם התפלין שלנו, שזה הכתר של המלך? איזו זכות יש לנו, שאנו מתעטרים עם תפלין? בזה אנו מראים לכל העולם כלו, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו. בשביל זה, בני ובנותי היקרים! באו ונדון את כל אחד לכף זכות, ונזכה יהודים שתהיה להם מזוזה כשרה על פתח ביתם, שיהיו להם תפלין כשרות, ויניחו תפלין. וכמאמרם ו"ל (מנחות מג:): כל שיש לו תפלין בראשו ובזרועו, הפל בחזק שלא יחטא; פי בזה שאדם הולך עם תפלין בפומבי, הפל יראים ממנו. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נאהב את כל עם ישראל, ונחזירם בתשובה שלמה, ועל-ידי-זה בעצמו יתבטל הערב-רב; פי מה הם רוצים? להשפית שם ה' מעם ישראל — היה לא תהיה, ולא יצליחו, כל זמן שיש לנו מזוזה על פתח ביתנו, כל זמן שיש לנו תפלין על זרוענו ותפלין בראשנו, כל זמן שאנו מעטפים בציצית, אינם יכולים לנו כלל וכלל. וכך אומרים חכמינו הקדושים (מדרש אגדה): כל המניח תפלין, נופל פחד על אמות העולם ויראים מישראל, דכתיב: "וראו כל עמי הארץ, פי שם

הַיְהוּדִים הַנִּקְרָא עֲלֵיךָ, וַיִּרְאוּ מִמֶּנִּי; בְּרַגְעַ שְׂיִהוּדֵי הוֹלֵךְ
עִם תְּפִלִּין, כְּתוּב בַּזֶּהר, כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא
בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! בָּאוּ וַנִּתְחִיל
לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וַנִּתְחִיל לְדוֹן אֶת
הַזֹּהֲלֹת לְכַף זְכוּת. עִם יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים, כָּל
יְהוּדֵי הוּא יִהְיוּם בְּכֹתֵר הַמְּלֶךְ, אוֹמֵר רַבְּנוּ י"ל (לְקוּשִׁי-
מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סִימָן ר'); וְלִכְן עֲלֵינוּ לְשָׁמֵר עַל כָּל יִהְיוּם
וַיִּהְיוּם, כִּי צָרִיף לְהַשְׁתַּבֵּץ בְּכֹתֵר הַמְּלֶךְ, וְעַל-יְדֵי
שְׁנֵדוּנוּ לְכַף זְכוּת, בְּזֶה נִקְרְבוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הִבָּה
נִבְרַח מִמְּרִיבוֹת! הִבָּה נִבְרַח מִוִּפְחוּיִם, שְׂאִינָם מְבִיאִים
לְשׁוּם דְּבָר, גּוֹרְמִים רַק לְרַגְזוֹ וְעַצְבִּים, לְמְרִיבוֹת
וּמַחֲלָקֶת, וְזוֹ כָּל עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁרוּצָה בְּהַפְרָד
וּמְשָׁל', כִּי זֶהוּ כָּל עֲנִינוּ — לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים. עַל-כֵּן,
בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! בָּאוּ נְדוּן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת,
וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵיזָה יְפִי וְנַעַם יְהִיָּה! אֵיזָה חֵן הוּא לְחִיּוֹת
בְּיַחַד בְּאַהֲבָה!

ג.

מִי שֶׁהוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה וּמְשֻׁמַּח אַחֲרָיִם, עַל-יְדֵי-זֶה חַי חַיִּים
טוֹבִים

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם וְיוֹם עֲרָב,

בְּקָר וְצַהֲרִים. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים תִּקְנוּ לָנוּ, שְׁבַעֲרַב עָלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְנוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם: "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ הַאֱלֹהֵינוּ הַיְיָ הַאֶחָד", כְּדֵי שְׁנֹזְכֹר כָּל הַלֵּילָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, וְכֵן בְּבִקְר צְרִיכִים שׁוֹב לְקָרָא קְרִיאַת שְׁמַע, כְּדֵי לְזַכֵּר כָּל הַיּוֹם: "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ הַאֱלֹהֵינוּ הַיְיָ הַאֶחָד", שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵינוּ נִמְצָא. וּבִזְהָ שְׂאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְחֹזֵר עַל זֶה תָּמִיד, אֵינָנו שׁוֹכַח מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְרַגְעָ שְׂאֵינוּ שׁוֹכַח מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא תָּמִיד בְּשִׁמְחָה. וְלָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם אַתֶּם רוֹצִים לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, עָלֵיכֶם לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה כָּל זְמַן שֵׁשׁ רִיב בֵּין יְהוּדֵי לַיהוּדִי. עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם עָמַל מְאֹד שִׁיְהִיו פְּרוּדִים בֵּינֵינוּ, שִׁתְהִיָּה גִזְעָנוֹת בֵּינֵינוּ, שְׂזָה כָּל הַכַּח שְׁלוֹ. וְעָלֵינוּ לַעֲקֹר אֶת הַגִּזְעָנוֹת הָאֲרוּרָה הַזֹּאת! עָלֵינוּ לִידַע שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל. עַל-כֵּן הִבָּה נִתְחַל מַעֲתָה לְחִיוֹת חַיִּים טוֹבִים, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי שְׁנֵהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וּנְשַׁמַּח אֶת עֲצֻמְנוּ וְאֶת זוּלָתָנוּ. וְכִיצַד זֹכִים לְשִׁמְחָה? אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר, חֶלֶק א', סִימָן כד): כְּשִׁיְהִיָּה עוֹשֶׂה מְצוּהָ בְּשִׁמְחָה, הוּא עוֹלָה מֵעוֹלָם לְעוֹלָם עַד רוּם הָעוֹלָמוֹת, מֵעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה לִיצִירָה

ומיציגה לבריאה, עד שנכלל בעצם האצילות מטי ולא מטי, משיג רוחניות חיות אלקות. ולכל זה זוכים על-ידי שגדון את השני לכף זכות, ונשתדל לעקר את העשבים השוטים שצמחו משך שנות גלותנו בינינו, שהם הביתוסים, הקראים והריפורמים; כי צמחו קוצים ודרדרים בין נשמות ישראל, שאלו הערב-רב, הרוצים להעביר על הדת את נשמות ישראל — לא נתן את זאת! כי אנו נפרסם יומם ולילה את הקדוש-ברוך-הוא, שזו מצות קריאת שמע. ובשביל זה אמרו חכמינו הקדושים (שבת קיט:): לא חרבה ירושלים אלא בשביל שבטלו שמע שחרית וערבית; יש לנו בבקר מצות עשה לקרא קריאת שמע, לגלות לכלם כל היום "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד", בערב יש לנו מצות עשה של קריאת שמע, לגלות כל הלילה, שרק הקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא. וזאת עלינו לחזר פעם אחר פעם, פעם אחר פעם, כולי האי ואולי יבנס בנו; כי בזה שאנו מתדירים בנו את הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה זוכים לשמחה אמתית; כי בלי הקדוש-ברוך-הוא, אין שיף שמחה, מהי שמחה? בזה שאנו בדלים מאמות העולם. ועלינו לזכור, כמו שהשמן לא יתערב בשאר משקין, ויעלה מעלה מעלה, כן נשמות ישראל אף פעם לא יתערבו בין אמות העולם, אמות העולם שונאים אותנו, כמאמר רבי

שמעון בן יוחאי: הלכה היא בידוע שעשו שונא ליעקב (ספרי בהעלותך ט, י); לא יועיל שום דבר, כל ההתבוללות שרוצים לכולל את ישראל, כי הגוי תמיד יבוא ויזלזל בהם. עם ישראל הוא השמן, וצף תמיד למעלה, וככל שנגלה גלוי זה לעם ישראל כן נתאחד יותר ויותר ונראה שאין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, וברגע שנחדיר בנו שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתנו, עמנו ואצלנו, איזו שמחה היא זו?! הרי לא חסרות לנו צרות, למי הולך טוב בחיים?! אין אדם בזה העולם שהולך לו טוב, כל אחד ואחד יש לו בעיותיו: זה רוק, זו רוקה, זה אין לו פרנסה, זה אין לו דירה, זה אין לו ילדים, זה אין לו שלום-בית, זה אין לו בריאות, זה יש לו ריב ומחלוקת, כל אחד עובר יסורי תפת, עד שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קיט), שאין עולם הזה, יש או גיהנום או גן-עדן, כי כף פתוב (איוב יד, א): "אדם לעמל יולד, קצר ימים ושבע רגז". אדם נולד לעמל, עוברים עליו יסורים והרפתקאות, זכה — עמלו בתורה, לא זכה — עמלו בעולם הזה. אם אדם זוכה ולומד תורה, מקים את המצוות וכו', אזי עושה מהעולם הזה גן-עדן, מרגיש את הקדוש-ברוך-הוא היכן שמסתכל, היכן שהולך, ומה ששומע — שומע את קולו יתברך, ואיננו מפחד מהאימים של הערב-רב, איננו חושש מאף אחד רק מהקדוש-ברוך-הוא,

אינו רוצה כלום, רק להחזיר בנשמות ישראל את הקדוש-ברוך-הוא, רוצה לשים את נשמות ישראל תחת כנפיו ותברך, שזה גן-עדן התחתון. אבל אם אדם אינו זוכה, אלא חכם בעיניו, ונמשך אחר הכלי העולם הזה, אז מרגיש גיהנום, שעוברת עליו מרירות, יסורים וכו' באו נקח את עצמנו ביחד! באו נאהב זה את זה! באו נהיה בשמחה! הבה נשמח זה את זה! ועל-ידי-זה נעלה מעלה מעלה, והערב-רב ירדו מטה מטה. עלינו לאחד את עם ישראל יחד, וזה תלוי רק בנו. וזו מצות קריאת שמע, שנצטוינו עליה כל-כך, לקרא בכל יום קריאת שמע, לגלות קבל עם ועדה "שמע ישראל הו"ה אלקינו הו"ה אחד"; לכן אומרים חכמינו הקדושים: כל הקורא קריאת שמע ומדקדק באותיותיה, מצננין לו גיהנום. עובר עלינו גיהנום, צרות ויסורים, למה נרמה את עצמנו?! זו מציאות ועבדה! אנו חוששים ומתיראים, אנו חיים תחת איומים, תחת אלימות, אנו נגררים אחר גרועים שבאמות, אנו בגלות גדולה, ונתקיים אצלנו (תהלים קז): "ויתעברו בגוים וילמדו מעשיהם", בר מינן. תראו מה עובר על הנער: עגילים, סכינים, צבעים בשער, לוקחים סמים, גלוי עריות, חיי הפקרות, זמה ונאוף, בלי שום בושח ורגש, רחמנא לצלן. עובר עלינו

גיהנום, מהי העצה? אומרים חכמינו הקדושים: פל הקורא קריאת שמע, ומדקדק באותיותיה, מצננין לו גיהנום; אם אחד מדבר תמיד אמונה, דורש רק אמונה, מגלה ומפרסם את הקדוש-ברוך-הוא קבל עם ועדה, שזה נקרא 'קורא שמע ומדקדק באותיותיה', וחוזר על זה שוב ושוב, על-ידי-זה אין לו יותר גיהנום. אדרבה! עושה מהעולם הזה, מהגיהנום הזה — עולם הבא, גן-עדן התחתון. לזאת, בני ובנותי היקרים! הבה נתאחד יחד, ונסיע זה לזה, אבל זו הבחירה שלנו. וזה מה שאמר הקדוש-ברוך-הוא (דברים יא, כו): "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה", הקדוש-ברוך-הוא נותן לנו מתנה את היום, אבל ביום הזה יש ברכה וכן קללה, מהי הברכה? גן-עדן, מהי הקללה? גיהנום. איך זוכים לברכה — לגן-עדן? "את הברכה אשר תשמעו אל מצות הוי"ה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום", אם תקימו את מצוותיו ותברו, יהיה לכם גן-עדן בזה העולם, כי התורה הקדושה (משלי ג, יז): "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום"; הקדוש-ברוך-הוא רוצה שיהיה רק שלום בין הבריות, ונמסר נפשנו בעבור הזולת; כי סוף כל סוף פלנו אחים ואחיות, בני אבינו שבשמים, וכלנו צריכים לחזור אליו ותברו, אז הבה כבר עתה נשוב אליו בתשובה. אבל אם, חס ושלום, לא נרצה לקבל את הגן-עדן —

הַבְּרָכָה, אֲלֵא נִרְצָה אֶת הַקְּלָלָה — הַגִּיהֲנוּם, "וְהַקְּלָלָה
 אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵל הַיְיָ"ה, וְסִרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצִנֶּה אֶתְכֶם לְלַכֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים, אֲשֶׁר לֹא
 יִדְעֶתֶם", אִזּוּ דַעוּ לָכֶם, כְּשֶׁאַדָּם סָר מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 מֵר לֹו מְאֹד מְאֹד, וְיִטְעַם מְרִירוֹת הַגִּיהֲנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם,
 וְיִהְיֶה תָמִיד בְּעֵצְבוֹת וּבְעֵצָלוֹת וּבְדַכְּאוֹן וּבִיאוּשׁ פְּנִימִי.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיָקָרִים! הִבֵּה נִתְאַחַד יַחַד, וְנַעֲזֹר זֶה
 לְזֶה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְגַּלֶּה לְעֵינֵינוּ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

ד.

עַל־יְדֵי שְׁעוֹזֵר לְאַחֲרִים, וְעוֹשֶׂה עִמָּהֶם חֶסֶד, זוֹכֵה לְחַיִּים
 טוֹבִים

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיָקָרִים! זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ
 נִמְצָא אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ, וְאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.
 וְעַל־יְדֵי שְׁעוֹזֵר לְאַחֲרִים וְעוֹשֶׂה עִמָּהֶם חֶסֶד, זוֹכֵה
 לְחַיִּים טוֹבִים. בְּשִׁבִיל זֶה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (לְקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַתְקַמֵּב): אָמַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, חֲבִיב
 עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה, יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח
 שֶׁהֶקְרִיב לְפָנָי שְׁלָמָה; אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חֲבִיב
 הַחֶסֶד שֶׁיְהוּדֵי עוֹשֶׂה לְזוּלָתוֹ, יוֹתֵר מֵאֶלֶף עוֹלוֹת
 שֶׁהֶקְרִיב שְׁלָמָה הַמְּלֶךְ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיָקָרִים! אִם
 רְצוֹנְכֶם לְחַיֹּת חַיִּים טוֹבִים, בֹּאוּ נַעֲזֹר אַחַד לְשֵׁנִי! בֹּאוּ

נפסיק את ההסתות הפרועות אחד נגד השני, שאלו
 הערב-רב והסטרוא אחרא והקלפות עושים, רחמנא
 לצלן, אשר רק מסיתים ומדיחים אלו נגד אלו. באו
 נחידל מהסתות אלו! הגיע הזמן שנגמל חסד זה עם
 זה, ובזה נשרה את השכינה בעולם. כי כף אומרים
 חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית ד): "ובצל ידי כפיתידך"
 — זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים,
 זוכה לישוב בצלו של הקדוש-ברוך-הוא; כשיהודי
 גומל חסד עם זולתו, זוכה לישוב בצלו יתברך. וזה
 הסימן אם יהודי טהור הוא — כשיש בו השלשה
 סימנים, כמאמרם ז"ל (יבמות ט): שלשה סימנים באמה
 זו: הרחמנין, הבישנין, וגומלי חסדים, זה סימן שיהוא
 יהודי. אבל אם אין לו אחד משלשת הסימנים הללו,
 סימן שהוא מהערב-רב. לזאת, בני ובנותי היקרים!
 באו ונעזר לאחרים! באו נעשה חסד עם עם ישראל!
 באו נגלה ונפרסם את הקדוש-ברוך-הוא, ולא נפחד
 מאף אחד, כי ממי יש לנו לירא? רק מהקדוש-ברוך-
 הוא! באו נרחם זה על זה. לסמך-מ"ם יש שליחים
 שלו, שמתלבש ברמאים, צבועים ושקרנים, המרמים
 את הבריות; כי ברגע שאחד דורש, שצריכים לעשות
 קץ וסוף מזה או מזה, צריכים לידע, אשר זה סימן
 שהכל שקר, כי יהודים צריכים לרחם זה על זה,
 ולהתבייש זה מזה, סוף כל סוף, אנו בני הקדוש-ברוך-

הוא! ובשעה שיהודים גומלים חסד אחד עם השני, מתפאר עמם הקדוש-ברוך-הוא בכל העולמות כלם לפני המלאכים, ואומר: ראו את בני שעושים חסד זה לזה; כי, חס ושלום, אם אין חסד בין יהודים, גורמים שיהיה, כביכול, למעלה בושות, כי הקדוש-ברוך-הוא מתפאר עם נשמות ישראל על המלאכים רק במדת החסד שיש ביניהם. כי בשעה שהקדוש-ברוך-הוא רצה לברא את האדם, באו כל מיני מקטרגים, מלאכי מעלה, וקטרגו ואמרו לו: תברך: מה לך לברא את האדם, כי כלו שקר! שאל הקדוש-ברוך-הוא את מדת החסד, ותשובתה: חסד אמר יברא — שכלו חסדים (בראשית ב'ה, פ'רשה ח'); ובזה נצח הקדוש-ברוך-הוא את מלאכי מעלה. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו ונעזר אחד לשני! באו נעשה חסד זה לזה! ובזה נזכה לאריכות ימים. כמאמרם ז"ל (מדרש אגדה): תאריכו ימים — זו גמילות חסד; בזה שאדם עושה חסד עם הזולת, זוכה שמאריכין לו ימיו. איזו אריכות ימים היא זו, שאין לנו שונאים, שחיים ביחד באהבה ובאחדות. איזה חן הוא זה, מתי נזכה לזה? כשתהיה אהבה בינינו! הבה נחדל עם השנאה והגזענות, ריח הגזענות עולה מפל זווית זווית, עד שרואים, שאין יכולים לסבל אלו את אלו, ולמה? הכל בא מחסרון אמונה; כי אם היתה לאדם אמונה ברורה ומזככת בו תברך, אזי לא היו אפלויות

— אלו אשכנזים, אלו ספרדים, אלו ספרדים ואלו אשכנזים וכו', הלא כלנו בני הקדוש-ברוך-הוא, ואיך אפֿשר לִפְלֹג: אלו חסידים ואלו ליטאים, אלו ליטאים ואלו חסידים וכו', מה זה?! הלא כלנו בניו יתברך, עִמְדוּ רגלינו בְּהַר סִינַי, וְקַבְּלֵנוּ אֶת הַתּוֹרָה. באו נחזיר עֵטְרָה לְיִשְׁנָה! הִבֵּה נִתְלַכֵּד יַחַד, וְנִשְׁמַע בְּקוֹל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם מוֹסְרִים נִפְשָׁם רַק בְּעִבּוֹר נִקְדָּה אַחַת — לְהַחְזִיר עֵטְרָה לְיִשְׁנָה, לְהַחְזִיר אֶת הָאֲחֻדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִיֶּצֶד? עַל-יְדֵי שְׂכַלְנוּ נַעֲמֵד בְּצוֹתָא תַּחַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, חֲקִי הַתּוֹרָה הֵם הַחֲקִים שְׁלָנוּ, הַמְצוּוֹת הֵן הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְאַנְחֵנו גְּאִים בְּהֵן, אָנוּ מִתְּפָאֲרִים עִם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ! לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! באו נחיה "חיים טובים", עַל-יְדֵי שְׁנַעְזוֹר אֶחָד לְשָׁנִי.

ה.

מי שזוכה לשמור על כל יום ויום, על-ידי-זה הוא חי חיים טובים

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עַל־יְכֶם לְהַחְדִּיר בְּעַצְמְכֶם, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵז נִזְכֶּה לַחַיּוֹת "חיים טובים", חיים נְעִימִים. לְמָה עוֹבְרִים עֲלֵינוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת? כִּי אֵינְנוּ זוֹכִים לְדַעַת

מַעֲלַת הַיּוֹם הַזֶּה. כָּל יוֹם וַיּוֹם נִדְמָה לָנוּ שְׂאִין הוּא יוֹם.
אָנוּ דוֹחִים אֶת הַיָּמִים, וְכָל יוֹם אוֹמְרִים: מָחָר; אֲשֶׁר
בְּאֵמַת 'מָחָר' זוֹ קִלְפַת עֲמָלֶק, שֶׁתְּמִיד דוֹחָה אוֹתָךְ
לְמָחָר, וְאוֹמֵר: לֹא הַיּוֹם, הַיּוֹם אַתָּה גָּמוּר, שְׂזָה מֵה
שְׁכֵתוֹב (שְׁמוֹת י"ז): "צֵא וְהִלַּחֵם בְּעַמְלֶק מָחָר", קִלְפַת
עֲמָלֶק דוֹחָה תְּמִיד עַל יוֹם הַמְּחָרָת, כְּאֵלוּ הַיּוֹם הַזֶּה
אֵינוּ יוֹם כָּלֵל, וְעַל-יַדֵּי-זֶה מְכַנִּיסָה בּוֹ דְכַאוּן וְעֲצֻבוֹת
וּמְרִירוֹת וַיֵּאוּשׁ; וּבְאֵמַת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסוּחִים
ד.) : מִקְצַת הַיּוֹם כְּכֹלוֹ; אִם לֹא נוֹתֵר אֶלָּא קְצַת מֵהַיּוֹם,
בָּאוּ נִתְפַס מְצוּוֹת! בָּאוּ נַעֲשֶׂה חֶסֶד זֶה עִם זֶה! בָּאוּ
נִרְקָד מֵרַב שְׂמֻחָה, שְׂזָכִינוּ לְהִבְרָא מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
עָשִׂנוּ גּוֹיִים כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְכַךְ אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ז) : כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח שֶׁנִּבְרָא מְזַרַע
יִשְׂרָאֵל וְלֹא גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמֻחָה הַזֹּאת מְבִיאָה
אוֹתוֹ לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְהַיִּשׁוּב הַדַּעַת מְבִיא אוֹתוֹ לְתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה. עַל-כֵּן עָלִינוּ לְשׁוּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעָלִינוּ לְזִכּוֹר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר כָּל יוֹם
סְפוּר וּמְנוּי. בָּאוּ לֹא נִדְחָה לְמָחָר, אִם יֵשׁ לָנוּ אֵיזָה
שׁוֹנָא, הִבָּה נְשָׁלִים עִמּוֹ תִּכְפֹּר-וּמִיָּד, כִּי אִם שׁוֹנָאִים
יְהוּדֵי אֶחָד, עוֹבְרִים עַל לָאוּ שֶׁל (נִיקָא י"ט, י"ז) : "לֹא תִשְׁנָא
אֶת אֶחֶיךָ בְּלִבְכֶךָ". וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין
כ"ז:) : אֵיזָהוּ שׁוֹנָא? כָּל שֶׁלֹּא דָבָר עִמּוֹ שְׁלִשָּׁה יָמִים
בְּאִיבָה; וְהוּא עַל דֶּרֶךְ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁלֹּא

נחשדו ישראל על כף, שתהיה שנאה כה גדולה בין
 נשמות ישראל, עד שלא ידברו זה עם זה מחמת שנאה.
 לזאת, בני ובנותי היקרים! עתה ביום הזה, מה שעוד
 נותר לנו, הבה נעשה בו מצוות, נעשה חסד זה עם זה,
 נתן צדקה, נרקד על כף שאנו יהודים מזרע ישראל ולא
 עשנו גוי. באו נשמח עם "אתה בחרתנו מכל העמים",
 ולא יועיל לערב-רב לכולל אותנו בין הגוים, לא יעלה
 בידם להעבירנו על הדת, רחמנא לצלן. עם ישראל —
 שמם תמיד יעלה מעלה מעלה, אף שישפכו עליהם כל
 מיני כלות ושאר נזלים, השמן תמיד יצוף ויעלה
 מעלה מעלה, אבל לזה זוכים אם יודעים שיש לנו רק
 היום הזה. למה אדם אינו לומד תורה? כי אומר:
 "היום איני יכול, אני שבור, רצוץ, מבלבב" וכו', "למה
 אינך שמח?" "כי יש לי כל-כף הרבה צרות ובצעות"
 וכו'. "מתי תלמד תורה?" "מחר". "מתי תחזור
 בתשובה?" "מחר". "מתי תתחיל לעשות חסד עם
 זולתך?" "מחר". "מתי תהיה שמח?" "מחר". "מתי
 תחדל מההסתות, ותתחיל לראות את יפי הבריאה?"
 "מחר". על זה אומרת לנו התורה הקדושה: "ויאמר
 משה אל יהושע, בחר לנו אנשים, וצא הלחם בעמלק
 מחר"; איזה עמלק צריכים ללחם בו? זה שאומר מחר.
 כי אין דבר כזה מחר, אומר רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק
 א', סימן ערב): דוד המלך אומר (תהלים צה): "היום אם

בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ, מִי שְׂרוּצָה לְשִׁמְעַ בְּקוֹל שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, יֵדַע שְׂאִיֵן לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה. וְכָף אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב): לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח
 הַיּוֹם — שָׂמַח לְמָחָר. וְלִכֵּן אָסוּר לְדַחֵף לַיּוֹם הַמָּחָר.
 בָּאוּ נִשְׂמַח עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה! בָּאוּ נַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת
 עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה! בָּאוּ נַעֲשֶׂה מְצוּוֹת עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה! בָּאוּ
 נִדְבֵר מְאֻמָּנָה עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה! וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לַחַיּוֹת
 "חַיִּים טוֹבִים" וְנַעֲמִים.

ו.

עַל-יְדֵי אַהֲבָה לְאַהֲבֵ אֶת הַבְּרִיּוֹת, זוֹכִים לְהַגִּיעַ לַחַיִּים טוֹבִים

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! זָכְרוּ הַיְּטִב, שְׁעַל-יְדֵי אַהֲבַת
 הַבְּרִיּוֹת, זוֹכִים לְהַגִּיעַ לְ"חַיִּים טוֹבִים", עֲרַבִּים וּמְתַקִּים.
 וְעַל נִקְדָּה זוֹ עֲלִינוּ לְמִסֵּר נַפְשֵׁנוּ; אֵינּוּ יוֹתֵר שְׁנֵאָה בֵּין
 עִם יִשְׂרָאֵל! אֵינּוּ יוֹתֵר פְּרוּדִים! בְּזֶה שְׁנִתְלַכְד יַחַד, בְּזֶה
 שְׁנַעֲזוֹר וְנִסְיַע לַזּוֹלָת, בְּזֶה נִבְטַל אֶת הַעֲרִב-רַב, וּבְזֶה
 יַעֲלֶה כַח הַתּוֹרָה, הַשְּׁפַעַת הַתּוֹרָה, בְּזֶה נוֹכַל לְהַחֲזִיר
 אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה; כִּי בְּאַמַּת עֲלֵיכֶם
 לְזָכּוֹר, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! מֵהוּ הַסִּימָן שֶׁל הָאָדָם שֶׁחֲזַר
 בְּתִשׁוּבָה, הֵרִי כְּלָנוּ אוֹמְרִים שֶׁחֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה, וּמֵהוּ
 הַסִּימָן שֶׁבְּאַמַּת עֲזַבְנוּ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְהַלְּכָלוּף, וְכָל
 הַטְּנוּפִים שֶׁעֲשִׂינוּ עַד כּהֵּ, עֲזַבְנוּ אֶת הַקְּלָקוּלִים

שנתקלקלנו עד כה, שלא אכלנו כֶּשֶׁר, בר מינן, שחללנו שבת, בר מינן, שעברנו עברות, רחמנא לצלן, ורק עתה שבנו בתשובה, מי אומר שנתקבלה תשובתנו? אולי אנו מטעים את עצמנו ואת אחרים! הסימן אם חזרנו בתשובה שלמה, ואם תשובתנו נתקבלה למעלה — אם אנו אוהבים את כל יהודי, אם איננו שונאים שום בר ישראל, זה סימן שהגענו לשלמות התשובה. כל זמן שנכנסה בנו שנאה נגד יהודי, סימן שעדין לא חזרנו בתשובה שלמה. לזאת, בני ובנותי היקרים! דיקא עכשו אנחנו צריכים לחיות חיים טובים, ואיך? על-ידי אהבה, שנאהב את הבריות, נאהב את כל אחד ואחד, נחידל עם ההסתות! מספיק כבר לשמע כל יום מבקר עד ערב מערב עד בקר רק הסתות נגד נשמות ישראל, שהערב-רב מסיתים נגד כל הקדוש לעם ישראל, לא יועיל להם למה? פי אנו נגלה ונפרסם את אמתת מציאותו? תברך לכל עם ישראל, ולכל העולם כלו, ואיך שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא הכל משגח בהשגחה פרטית. ודיקא על-ידי-זה נזכה לגאולה השלמה, שבא תבוא ולא תאחר, אם רק נחזיק עצמנו ביחד, ונבטל מאתנו את השנאה והקנאה הסרוחה, והגזענות הארוחה, ונשמע רק בקול חכמי ישראל, חכמי התורה, אשר

התורה היא חיינו וארץ ימינו, ובהם נהגה יומם ולילה.
אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו, ואז
טוב לו כל הימים, ויזכה לכל הטוב העתיד לבוא
עליו, לזכות להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אמן
ואמן!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם:

סוד ה' לִירְאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱחָ לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכָל־לִיּוֹת הַחַטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִי־צִלָּן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נִיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שִׂיא־מָרָם בְּכָל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְּלוּ וְצֹוּה לְפָרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּזִי וְהַצֶּפּוֹן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּיְנּוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְרֶסֶלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי ההודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טוכתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בס: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם וכל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב א לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו

1 אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

כסוס כַּפְרָד אֵין הֵבִין בַּמַּתְג וְרָסָן עֵדִיו לְכַלוֹם בַּל קָרַב אֲלֵיָּךְ: י רַבִּים מְכַאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בִּי חֶסֶד יִסּוּבְכֶנּוּ: יא שְׁמַחוּ בִּי וּגְלוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָיִל:

מא * לַמְנַצֵּחַ מְזוֹמֵר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יִי: ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאַרְץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְכִיֹּ: ד יִי יִסְעֲדֵנּוּ עַל עֵרֶשׁ דְּרִי כָּל מִשְׁכָּבו הַפְּכֶת בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי אָמַרְתִּי יִי חַנּוּי רָפָאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָנֹן לוֹ יֵצֵא לַחֲרוֹץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שְׂנְאָי עָלַי יַחֲשָׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעֵל יִצּוּק בּוּ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוּ אוֹכֵל לַחֲמִי הַגְדִּיל עָלַי עֵקֶב: יא וְאַתָּה יִי חַנּוּי וְהִקְיֵמְנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בּוֹאֵת יָדְעִיתִי כִּי חֲפִצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיְבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בַתְּמִי תִמְכַּתְּ בִּי וַתְּצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לַעֲוֹלָם: יד בְּרוּךְ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לַמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קָרַח: ב כֹּאֲיֵל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צְמֵאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מִתִּי אָבּוֹא וְאָרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיָּתָה לִי דַמְעָתִי לְחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהִיךָ: ה אֱלֹהֵי אֲזַכְרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסָף אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲדוֹנָי יִשׁוּעוֹת פְּנִיֹ: ז אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְרְךָ מֵאַרְץ יִרְדָן וְחַרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר: ח תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וּגְלִיף עָלַי עֲבָרוֹ: ט יוֹמָם יֵצֵאוּ יִי חֶסֶדּוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעִי לְמָה שְׁכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֲלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בַּעֲצוֹמוֹתֵי חַרְפוֹנֵי צוּרֶיךָ בְּאָמַרְסִי אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהִיךָ: יב מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וּמֵה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲדוֹנָי יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לַמְנַצֵּחַ אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבֵּית לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי מַמְתְּקוֹמִי תִשְׁגִּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֲלֵי אָנֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבּוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא

פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ורצון ויכוננו עוניה לקראתי וראה: ו
 ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל
 בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון
 בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג
 לכל גוים: י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני
 אלהים יראני בשררי: יב אל תהרגם פן ישפחו עמי הניעמו בחילך
 והורידמו מגנו אדוני: יג חטאת פיו דבר שפתימו וילכדו בגאונם
 ומאלה ומכחש יספרו: יד כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל
 ביעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז
 המה יניעון לאכל אם לא ישבעו וילינו: יז ואני אשר עזך וארנן לבקר
 חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אשמרה כי אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על דיותו לאסף מזמור: כ קולי אל אלהים ואצעקה
 קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אצקרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף
 רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי מיים
 מקדם שנות עולמים: ז אצקרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש
 רוחי: ח הלעולמים זנח אדני ולא יסיף לרצות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא
 ואמר חלותי היא שנות ימין עליון: יב אצבור מעללי יי כי אצקרה מקדם
 פלאך: יג והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש
 דרכך מי אל גדול כאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך:
 טז גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים ראוך מים
 יחילו אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נחגו שחקים אף תצצף
 יתהלכו: יט קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ
 בים דרכך ושכילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך
 ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר :
 ב בטחם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל : ג
 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם : ד כי אלף שנים בעיניך כיום
 אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה : ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר
 יחלף : ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש : ז כי כלינו באפך ובחמתך
 נבהלנו : ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך : ט כי כל ימינו פנו
 בעברתך כלינו שנינו כמו הגה : י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
 בגבורת שמונים שנה ורהבם צמל ואון כי גז חיש ונצפה : יא מי יודע
 עז אפך וכיראתך עברתך : יב למנות ימינו כן הודע ונבא ללב חכמה :
 יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך : יד שבענו בבקר חסדך ונרננה
 ונשמחה בכל ימינו : טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה : טז יראה
 אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם : יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו : ב שירו לו זמרו
 לו שיחו בכל נפלאותיו : ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי :
 ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד : ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
 ומשפטי פיו : ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו : ז הוא יי אלהינו בכל
 הארץ משפטיו : ח זכר לעולם בריתו דבר צנה לאלף דור : ט אשר כרת
 את אברהם ושבעתו לישחק : י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
 עולם : יא לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם : יב בהיותם מתי
 מספר כמעט וגרים בה : יג ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר :
 יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים : טו אל תגעו במשיחי
 ולנביאי אל תרעו : טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר : יז שלח
 לפניהם איש לעבד נמכר יוסף : יח ענו בכפל רגלו ברול באה נפשו : יט
 עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו : כ שלח מלך ויתירהו משל עמים
 ויפתהו : כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו : כב לאסר שריו בנפשו
 וזקניו יחכם : כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם : כד ויפר את
 עמו מאד ויעצמהו מצרי : כה הפך לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו : כו

שִׁלַח מִשֶׁה עֲבָדוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֶתוֹתָיו וּמִפְתִּים
 בְּאַרְצֵי חָם: כח שִׁלַח חֹשֶׁךְ וַיְחַשְׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם
 לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגַתָּם: ל שְׂרָץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר
 וַיָּבֵא עֲרֵב כַּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבֹּת בְּאַרְצָם:
 לד וַיֵּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לה אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן
 מִסִּפְרֵי: לו וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר
 בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנֶם: לו וַיֹּצִיאֵם בְּכֶסֶף זָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כֹּשֶׁל:
 לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נִפְל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ
 לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלַחֵם שְׁמִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוֹר
 וַיִּזְבְּבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֶהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדֻשּׁוֹ אֶת אֲבְרָהָם עֲבָדוֹ:
 מג וַיֹּצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרֶגְזָה אֶת בַּחֲרִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל
 לְאֵמִים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות ככל שם ישבנו גם בכינו בן־כרנו את ציון: ב על
 ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר
 ותולדינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי על אדמת
 נָכַר: ה אם אֶשְׁכַּחךְ ירושלים תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לֶחֶם כִּי אִם לֹא
 אֶזְכְּרֶיךָ אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי: ז זָכַר יי לִבְנֵי אָדָם
 אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ: ח בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּנָה
 אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלֵם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלֹת לְנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׂיאֲחוּ וְנִפְץ אֶת
 עֲלֵלְיָךְ אֶל הַסֵּלַע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורותיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו בַּמְּנִים וְעוּגָב: ה הללוהו בצלצלי
 שִׁמְעֵה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהִי הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון וְשׁוֹעֵת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יי שְׁבוֹת עֲמוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:
 וְתִשְׁוֹעַת צְדִיקִים מִיֵּי מַעוֹזִים בְּעַת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יי וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם
 מִרְשָׁעִים וַיִּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:

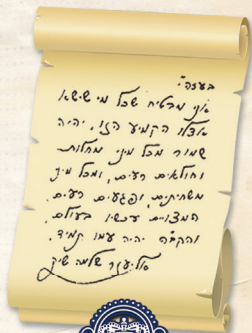
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקור
זהו
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666